

Kommunistene verre enn Hitler?

DET noen kaller Klassekampens «revolusjonsdebatt» (hm, hm?), har jeg alt kritisert Jan Myrdals/Gunn Kessles støtte til nedskytinga av demonstranter på Tien An Men i Kina. Men innholdet eks-kulturredaktør Røssaaks kritikk av M/K, med tittelen «Ukas versting», har et innhold som er langt verre enn alt M/K sa:

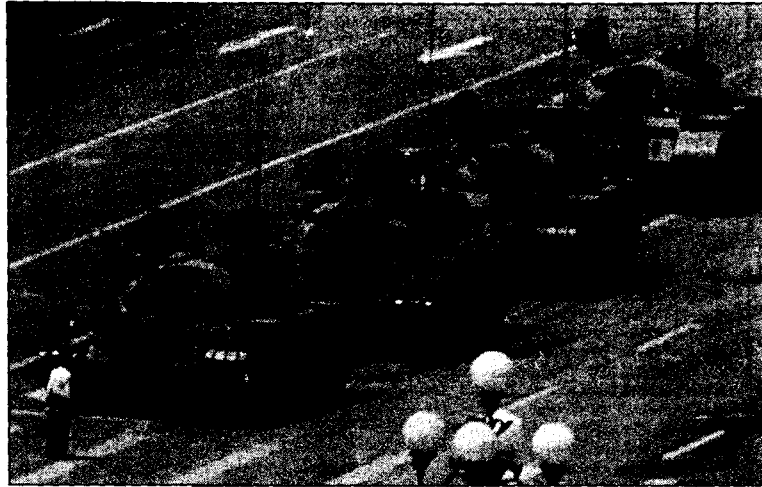
Kort uttrykt at kommunistene var verre enn Hitler, og alle som støtter revolusjonær samfunnsending er enten for eller ubevisst medansvarlige for Stalins Massakerer.

Noen trur visst at Røssaak med det fører en «Stalin-debatt», mot «Tilhengere av Stalin» (de drøfter om han har laga en «riktig Stalin-kritikk» eller en «dårlig Stalin-kritikk»).

Men folk som trur det, er på feil jorde, fordi: Flere har pekt på at Røssaaks innlegg *historisk sett* er tull! En påstand som at det er drept flere i *fredstid* i «sosialistiske» land enn i alle krigene, stopper i seg sjøl enhver mulighet for vettug debatt.

Som Jon Ivar Elstad pekte på i Klassekampen, er det ingen hederlig kilde som påstår at «Stalin» drepte akkurat «42 millioner». Jeg veit ikke hva Røssaak vil svare på det...men tidligere erfaringer gjør at jeg gjetter: Alle som ikke *mot mine tall* er for massemord? Og så videre ut i en klassisk, norsk seint-på-natta-fyllekrangel på sitt dummeste.

Verre er det at Røssaak avslører et syn på verden, der han ty-

Jeg har alt kritisert Jan Myrdals/Gunn Kessles støtte til nedskytinga av demonstranter på Tien An Men i Kina. Men Innholdet eks-kulturredaktør Røssaaks kritikk av M/K, med tittelen «Ukas versting», har et innhold som er langt verre enn alt M/K sa. Foto: NTB

deligvis ikke får øye på de imperialistiske massemorda i Sør.

De er nemlig ikke med i regnestykket hans! Hundremillioner er i vårt århundre drept i kriger i Sør, som makter i Nord har ført. Hvor går dessuten grensa mellom «krig» og «fred»? Folke-mordet Rwanda i 1995, som Frankrike sto bak og Norges regjering i første omgang (av uvitenhet, håper jeg) ga sin diplomatiske støtte til – hva var det? Hungersnøden og koleraen som fulgte Frankrikes intervensjon,

var det «massemord» eller «ulykke» osv.?

Når Røssaak ikke teller med sånt, avslører han et håpløst dumt, Nord-prega verdensbilde, der Hvite Menns Død og Lidelse er synlig (og kanskje kineseres, i hvert fall under Mao?) mens afrikanere, arabere, iranere, indere, indonesere, mexicanene osv. drepes, blir torturert og sultet ihjel utafor rampelyta. Det er han dessverre ikke aleine om – millioner ser verden sånn, i Europa, USA og Japan. Men det er for dømt synd, at en redaktør i *Klassekampen* skal være på det uvitenhetsnivået.

Som flere nå har pekt på, klarer Røssaak dessuten å stille seg på de høyrevridde «historiske

revisjonistenes» side i den store nazi-debatten. De hevder at Hitler og hans fiender egentlig var like – eller, kanskje, at Nazistenes motstandere tilmed var verre, og provoserte stakkars Hitler til forsvarskrig.

Dette sa nazi-propagandaen. Og det var mange NS-medlemmers grunn for å slåss på Østfronten: «Hitler eller Stalin», «Vern Heimen mot det Bolsjevistiske Barbari». Det forsvarret blei avvist både i Nürnberg og i det norske landssvikoppgjøret, men lever videre bl.a. i gammel-nazistenes avis «Folk og Land».

Nå blir det gjenoppliva – i «akademisk» form – av høyrehistorikere i Tyskland, og i Norge av Hans Fredrik Dahl.

Røssaak stiller seg i praksis på samme standpunkt som Dahl. (Og det er han dessuten ikke helt aleine om i Klassekampen!) Mer enn det: *Sovjet var verst!* Hans regnestykke kan egentlig bare lede til den slutninga at de gjorde *rett* (redda menneskeliv, osv) som slutta seg til Hitler for å slåss mot Stalin. Altså står han på den ekstreme sida i «revisjonisme-debatten».

Konfrontert med åpen nazisme vil Røssaak sikkert være like bra antinazist som hvem som helst. Problemet er at i denne debatten havner han i ekstremt dårlig selskap, og trekker Klassekampen med seg dit. Det blir jævlig ille den dagen avisa vår refereres med sympati i gammel-nazistenes organer, for å si det sånn.

Selve kirsebæret på kaka blir det, når Røssaak tilslutt anklager – ikke bare Myrdal/Kessle – og ikke bare tidligere forsvarere av Stalin (som fx meg og Klassekampens to siste redatører, Paul Bjerke og Sigurd Allern) – og ikke bare RVs nye leder, Aslak Sira Myhre, som er 24 år, aldri har vært med i noe kommunistparti og så vidt jeg har hørt, aldri har forsvart Stalin – men *alle* som er for revolusjon og mot kapitalismen – for å være (minst?) moralsk *ansvarlige* for Stalins massemord!

Litt grovt sagt betyr det at enhver ung revolusjonær, enhver stakkars SU-er eller sosialdemokrat eller miljøverner som vil avskaffe kapitalismen, enhver anarkist eller trotskistisk anti-stalinist, egentlig er verre enn Hitler!

Dermed skjeller han ut mesteparten av Klassekampens lesere, og svære grupper folk som

dessverre *Ikke* er det, men som gjerne skulle vært det, fordi de er kritiske til Makta. Og vi er havna svært langt fra både «Stalindebatt» og «Revolusjonsdebatt»...

For Røssaak gjentar bare det Herskernes Skjønnånder har sagt i minst 200 år: De Revolusjonære er noen Blodhunder, og kritikk mot Kongen, Gud og Gerhardtsen åpner Helvetes Porter og fører til Mors Død og Fedrelandets Undergang!

Maggie Tacher sa det under 200-årsjubileet for den Franske Revolusjon. Før var enhver republikaner for Giljotinen, nå er alle som er *mot* kapitalismen for Stalins Massemord. Les en hvilken som helst prinsippfast høyreavis, så står det! (Bare skrivti mye mer litterært elegant – og intellektuelt interessant – av fx det gamle, glupe råskinn i Aftenposten, Per Egil Hegge.)

Nå har Røssaak gått av. Det skyldes andre ting enn innlegget. (Hans påstander om at alle i redaksjonen er slemme, og drikver kommunistisk sensur mot ham, er tilbakevist av mange fra Klassekampen.) Men for Røssaak gikk, skjedde noe ille:

Redaktør Paul Bjerke sa (i følge Mårrabla), at sjøl om han *personlig* var uenig, så hørte sånt hjemme på redaksjonell plass. Virkelig? Når (nå ex)redaktør Røssaak brukte sin jobb til å slutte seg til det ytterste høyre i historikerdebatten?

Det er et standpunkt avisa ikke har råd til. For da forsvinner snart både resten av lesera og Klassekampen sjøl.

TRON ØGRIM

Stille etter stormen (Dedikasjon til Eivind Røssaak)

DET har storma rundt kulturredaktør Eivind Røssaak, enda så stillfarande han var. Det skal ikke så mykje til for å fornærme revolvermenn, sjøl dei med sosialistiske idol. Etterpå, då Røssaak hadde stukke av, vart det mørk og stille.

Det er fordi avisa – sakte men sikkert – har skaffa seg ein levande kulturprofil, og etterkvart fram – som eit frihetlig organ med stor evne til å observere, som vuje til å kritisere. Avisa er på veg mot noe som den er aleine

forskningsferd som stimulerar lysta til å oppdage det egentleg: Det som rører seg under nyhende-klijsjeane, og under den umiddelbare «lesinga». Aviser som let dette skje er sjeldne. Redaktørar som forstår dette skal

skortar ikkje på fora som dei lett-tilfredstilte kan kose seg med.)

Ar har glede av å se ein m...on for det minste...es multiplum. Eit talerøyr for mega-grupperingar (eller drau-

sluttar seg til det uartikulerte brølet. Nå etterlet han seg sjolv dei døvnaste motstandarane – paradoksal nok – i den trua at revolusjonen nok ein gang er fullbrakt.

Slik vil det kanskje alltid